

L'ENTREVISTA

MARTINA ALCOBENDAS
ARIADNA BRUGUERA
JÚLIA CANALS

Com va néixer *Filosofia de la dansa*? Com va ser treballar conjuntament amb Roberto Fratini i Bàrbara Raubert?

Va néixer de la manca de tenir un pensament sobre la dansa a casa nostra. Tret d'alguna col·lecció que va néixer a la Universidad de Cuenca i al Mercat de les Flors, la resta de coses que es publiquen són principalment en anglès i francès i algunes traduccions que no han apostat pel més arriscat intel·lectualment.

Vaig voler unir l'esforç que van fer Roberto Fratini i Bàrbara Raubert, juntament amb el meu, per crear un pensament sobre la dansa contemporània des de la nostra perspectiva de teòrics de l'art i de les arts escèniques. Llavors, els vaig proposar uns temes i un petit índex perquè escriuissin els seus textos.

El Roberto es va encarregar d'una part teòrica i de la relació de la dansa amb la literatura, la Bàrbara de la relació de la dansa amb les arts plàstiques i jo vaig encarregar-me de la reflexió filosòfica i de la relació de dansa amb la música; també vaig assumir la tasca de fer-ne l'edició. La veritat és que ha estat una feina costosa però crec que necessària. Esperem que la crítica de llibres d'assaig la tingui en compte.

MAGDA POLO, doctora en Filosofia

i professora d'Història de l'Art a la
Universitat de Barcelona

Ha estat professora de diverses universitats, com ara la Universitat Autònoma de Madrid, la Universitat de València i la Universitat Autònoma de Barcelona.

Ha participat en més de 30 Congressos nacionals i internacionals sobre l'Estètica musical i la Interdisciplinarietat artística i ha dirigit i creat els següents espectacles interdisciplinaris de música, dansa, pintura i videocreació: Babilònia, Scriptum, Ad libitum, Antídoto i Volaverunt.

És autora de varis llibres: *L'estètica de la música* (2007), *Historia de la música* (2010), *Filosofia de la música de la Il·lustració* (2010), *Música pura i música programàtica al Romanticisme* (2010) i *Les Vienes de Wittgenstein* (2011), entre d'altres.

Actualment és professora titular d'Història de la música i d'Estètica i teoria de les arts al Departament d'Història de l'art de la UB.

“És important edificar els fonaments d'una teoria de la dansa des d'allò poètic”

BALLA BARCELONA

L'any 1997 es va doctorar en Filosofia de la Música per la UB. Què la va dur a especialitzar-se en el Romanticisme alemany?

Des de sempre m'havia fascinat el Romanticisme i, concretament, la música del Romanticisme. Tenia molt clar que havia estat un període de temps del que en som hereus i per això vaig endinsar-me a estudiar -lo en profunditat i, especialment, en veure els nexes que la filosofia establiria amb la música. Perquè, malgrat estem acostumats a veure els coneixements com a estancs, els coneixements es toquen, interactuen entre ells i jo sóc del parer que la música, moltes vegades, t'ajuda a entendre la filosofia i, al revés, que la filosofia t'ajuda a entendre la música.

Ha coordinat el I Cicle de Dansa Contemporània de Barcelona el 2011, a més de crear i dirigir espectacles de música, dansa contemporània i art visual. Per què la dansa contemporània?

Les persones que no podem viure sense l'art, trobem en moltes manifestacions artístiques l'aixopluc dels nostres anhels i les nostres satisfaccions. La dansa, especialment la dansa contemporània, sempre m'havia fascinat. No només perquè la dansa sempre té una dimensió de música i silenci sinó perquè sempre m'ha fascinat el llenguatge del cos. Anava molt sovint i encara hi vaig a veure espectacles de dansa contemporània perquè sempre he pensat que si bé la dansa

fins a principis del segle XX havia viscut relegada com a art menor, a partir de les primeres avantguardes artístiques en surt molt reforçada i s'atreveix a fer coses que altres arts no s'han atrevit a fer mai. Donat el meu interès personal i essent conscient que a la Universitat de Barcelona la dansa no tenia molt de pes, vaig proposar al vicerectorat de Patrimoni, Relacions Institucionals i Cultura de programar un cicle. I ja anem ara el 2016 pel VI Cicle que s'iniciarà el mes d'abril d'enguany.

“Les persones no poden viure sense l'art”

Amb quines companyies i/o ballarins de dansa ha treballat o coneix?

Els meus espectacles els he fet sempre amb els mateixos músics i ballarins, que tots apareixien en els crèdits dels meus espectacles, lògicament. Solo treballar amb perfils molt oberts de persones, que entenguin en treball creatiu de l'espectacle actualment com una fusió de llenguatges i en els quals no es fa un espectacle de dansa sinó un espectacle interdisciplinari. Les companyies que més he seguit són: Alain Platel, Gelabert-Azzopardi, Akram Khan, Rosas, Mal Pelo, La Veronal, Sol Picó, Roser López, Israel Galván, etc.

Com valora la situació de la dansa la nostra societat?

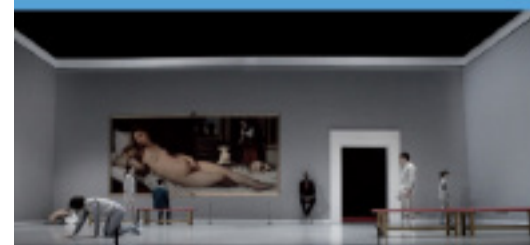
No, no s'hi dediquen suficients recursos, ja no només en l'àmbit de les sales o fàbriques de creació on es fa dansa, sinó tampoc en l'àmbit de la formació infantil o primària. Crec que realment la dansa hauria de ser una matèria a impartir dins les escoles. Que no s'hagués de recorre a escoles privades sinó que l'ensenyament obligatori la inclogués perquè crec que és una bona manera de despertar expressivament no només el cos sinó també l'ànima. La nostra societat no l'acaba d'entendre perquè tampoc hi ha hagut la tradició de fer-ne recerca ni de divulgar-la amb publicacions serioses.

Tenint un doctorat en Filosofia de la Música i exercint actualment de professora titular d'Història de la música i d'Estètica i Teoria de les arts al Departament d'Història de l'art de la UB, què és el que la va dur a interessar-se pel món de la dansa (contemporània en concret)?

Impartia una assignatura que es deia Història de la música a l'època contemporània i una altra de Pensament i música al XX i XXI. Donant aquest tipus de matèria és impossible no anar a parar a la dansa perquè en la majoria dels casos la dansa està plena de música i la música està plena de dansa. Vaig començar a investigar i vaig adonar-me de la importan-

Filosofia de la danza

Magda Polo Pujadas
Roberto Fratini Serafide
Bàrbara Raubert Nonell

cia de la composició musical per a ballets arran dels Ballets Russos de Diaghilev, vaig trobar un repertori de música minimalista molt important per als coreògrafs, en un moment en què el cos s'explicava amb petits gestos, com la música. Vaig aprofundir en la relació que van establir John Cage i Merce Cunningham i vaig adonar-me que les músiques experimentals, concretament l'aleatòria tenia un contacte molt directe amb la dansa. A partir d'aquí vaig començar a introduir la dansa contemporània en les meves assignatures.

A la primera part del llibre, vostè afirma que “es pot fer una estètica de la dansa des de l'espai d'allò poètic”. Creu que aquesta és una tendència a l'alça?

Sí, és important edificar els fonaments d'una teoria de la

dansa des d'allò poètic. El cos es diu de moltes maneres, però principalment i a partir de Merleau-Ponty es una via de coneixement del món. I el món es diu a partir de metàfores, metàfores poètiques.

“Només des d'una mirada poètica l'espectador pot estimar molt més la dansa”

Des que Laurence Louppe en va fer un assaig on quedava molt clar que allò poètic era el que podia acostar el cos a la idea, això està en alça i jo diria que fins i tot queda molt per explorar. Només des d'una mirada poètica l'espectador pot estimar molt més la dansa i l'investigador pot trobar-hi lligams amb la ciència, la filosofia, la literatura, etc.

La dansa contemporània ha trencat definitivament el vincle que la unia amb la clàssica?

Són dos tipus de dansa molt diferents, primer en neix una, després l'altra, però la finalitat tècnica que tenen no té res a veure. Són dos mons totalment oposats. De totes maneres el lligam més clar que han tingut és l'ús d'un mateix repertori musical en ambdues, en molts casos.

És necessari que la ‘filosofia de la dansa’ es treballi i desenvolupi més a títol acadèmic?

Jo sóc del parer que la dansa ha d'entrar en el món acadèmic i més ara que tot el que és audiovisual cobra tanta importància. Precisament el VI cicle de dansa a la Universitat de Barcelona d'enguany tracta la dansa a la pantalla. Des de la gravació de la dansa com a document a la creació audiovisual de la dansa. Si els estudis dels audiovisuals i el cinema entren en l'àmbit acadèmic, també ho hauria de fer la dansa. Jo proposaria però creant alguna assignatura optativa i fent un màster en filosofia de la dansa.

Tot el que uneix moviment i música és dansa, o cal algun component més?

Podríem parlar d'arts del movi-

ment, com s'està utilitzant actualment per parlar de la dansa incloent-hi altres maneres de fer dansa diferents de les que estem acostumats a veure. Poèticament sí que es podria parlar de què tot el que té moviment i música és una espècie de dansa, però m'agradaria recordar el famós assaig d'André Lepecki Esgotar la dansa que parla d'aquest no-moviment també com a dansa i de moltes peces sense moviment i música que també son dansa ■

